

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen. Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V. — Goes.

Postrekening No. 406040 ten name van BUREAU „DE REFORMATIE” — GOES Telefoon 2424.

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling. Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar. Advertentiën: 10 cent per mm. Losse nummers 20 cent.

theologische hooogeschooldag 1947

Mijne gedachten zijn niet ullieder gedachten, en uwe wegen zijn niet Mijne wegen, zegt de Heere in Jes. 55:8. Zijne gedachten en wegen gaan hemelhoog boven onze menselijke uit. Wie had vóór vier jaar, na de schorsing en de afzetting van prof. Schilder, gedacht, dat het reformatisch werk in de Gereformeerde Kerken dezer landen zulk een goeden voortgang zou hebben, als we dat heden mogen aanschouwen. De vergadering in Augustus 1944 in Den Haag was reeds eene verrassing: zooveel mensen. Een eerst gekozen vergaderlokaal bleek te klein, we moesten naar een tamelijk groote kerk, en deze was propvol mensen. Niemand onzer had zulks tevoren vermoed. En zie nu onze Theologische Hoogeschooldagen. Wat een bezoekers het vorige jaar, wat een band van saamhorigheidsgevoel, wat een enthousiasme. En die van dit jaar. Reeds weken tevoren werd schier overal over dezen Schooldag gesproken met bezieling, en werden de voorbereidselen getroffen om in groote aantallen hem te bezoeken. We vernamen er van als we ergens den dienst des Woords te vervullen hadden. Brieven kwamen in bij den Pedel onzer Hoogeschool. Deze tweede Schooldag na de begonnen reformatie zou niet minder druk bezoek ontvangen dan de vorige, zelfs uit de verste hoeken van ons land. Langen tijd zaten we in groote zorg, waar aan deze groote scharen een voegzame plaats voor samenkomst te bereiden, daar een kink in den kabel onze goede voornemens in dezen onuitvoerbaar kwam maken. Doch de moeilijkheid werd, zoo goed zoo kwaad het ging, overwonnen. Het mocht zoo geregeld worden, dat we allen toch nog eenigszins behoorlijk konden ontvangen. Ook aldus was de goede hand Gods over ons.

Zoo mochten we dan dezen Schooldag wederom vieren met honderden, zelfs duizenden. Niet om in menschenwerk te roemen, maar in de goedertierenheid des Heeren jegens ons.

Zulke dagen zijn zoo goed voor School en Kerk beide. Deze behooren bijeen. Zij moeten niet los staan van elkander, noch los worden. De School kan de Kerken niet missen. De Kerken kunnen de School niet missen. Zij moeten niet uit elkander groeien. En met zulke dagen wordt deze onderlinge verbondenheid weer te meer gevoeld en beleefd. Die School is de School der Kerken. Die Kerken dragen en verzorgen die School. Maar dat moet niet alleen geschieden door de benodigde financiën samen te brengen, doch dat moet allereerst geschieden als op het hart, uit liefde, met bezieling, in hartelijk gebed, doordat de kerkliden weten, en doordringen zijn van het besef: die School is onze School, en alzoo handelen uit die bewustheid en dat verbondenheidsgevoel, met die zorg, in die genegenheid. En de School moet de Kerken dienen, moet zich niet los denken, noch gevoelen, van de Kerken, maar ten nauwste met haar vereenigd, zoodat zij bij al haar werken het heil dier Kerken voor oogen houdt.

Het is ééne zaak des Heeren die beide dienen, School en Kerken, Kerken en School, elk op hare wijze, maar in nauwen samenhang, in verbonden samenwerking.

Die innige verbondenheid en heldere saamhorigheidsbewustheid kunnen nu zoo uitnemend bevorderd worden en hare uitdrukking vinden in goede Schooldagen met talrijke bezoekers uit alle oorden des lands, vol bezieling, vol blijdschap in den Heere, vol dank aan Hem voor al het goede dat Hij in het verleden geschonken heeft uit enkele genade om Christus' wil, en dat Hij verleent ook tot op den dag van heden en dat Hij in Zijne goedertierenheid blijve schenken lange jaren, mocht het tot den dag Zijner toekomst, ook vooral in trouw aan Zijn dienst naar den eisch van Zijn woord.

S. GREIJLDANUS.

DE SCHOOLDAG

Een „Nieuw-Testamentisch Purimfeest”

„Geen plaats biedt ruimte voor 't getal,

Waar Uw gelederen samenstroomden”

Meer dan zeventuizend bezoekers. Aan aangeboden geschenken en collecten f 36663.50.

„Kerk in de branding”.

„Levensgevaarlijk Apriorisme”.

„'s Heeren bede”.

„Sabbathsgebed en Hoogeschool”.

ER GAAT WAT

BIZONDERS GEBEUREN!

Het was Woensdagmorgen al niet meer gewóón in Kampen! Dat voelde iedere echte Kampenaar. Er was een zekere onrust neergedaald op het goede, oude stadje. Wat het precies worden zou, kon je nog niet direct uitvorschen. Maar er hing duidelijk merkbaar een ongewone sfeer, een sfeer van spanning, verwachting en onrust in de oude straten en rond de oude gebouwen. Kampen leek op een goede, vriendelijke, oude vrouw, tot wie gezegd was, dat ze een bizonderen dag zou beleven en die zich nu een beetje nerveus voorbereidt op een gebeurtenis, waarvan ze zelf nog niet goed weet wanneer en hoe het groote komen zou en wat het precies zou brengen.

Er kwamen meer mensen „de brug” over dan gewoonlijk. Er waren veel dominé's bij — dat kon je zoo maar zien. Toch zag je ook veel „gewone” mensen. Sommigen stapten rustig en zelfverzekerd voort. Ze wisten waar ze waren en waar ze naar toe gingen. Maar je ontdekte ook veel nieuwelingen. Je zag het aan hun zoekend rondkijken, hun soms even verwonderd stilstaan, gepakt door de schoonheid van het prachtige stadssilhouet, dat zich reeds eeuwen spiegelt in een blinkenden IJssel.

En de drukte nam steeds toe.

En de spanning groeide.

Ja, je voelde het al meer en meer: er ging wat bizonders gebeuren.

INSPANNENDE VOORBEREIDINGEN

Binnenskamers was men reeds veel eerder in onrust en actie geweest.

Sinds den vorigen Schooldag leefde algemeen de gedachte: de schooldag van 1947 zal vast en zeker ook weer druk bezocht worden. Wanneer je het land doorzwierf kreeg je overal enthousiaste en dankbare verhalen over wat men in het najaar van 1946 in Kampen had gehoord, gezien en genoten. Wat klonk je dikwijls de verzekering in de ooren: het volgende jaar, dit jaar, komen we bij leven en welzijn weer!

En daarom was de commissie van voorbereiding op haar quí vive, om, indien mogelijk, aan de komende honderden en duizenden een behoorlijke plaats te bieden. Met opzet werd door niemand „reclame” gemaakt voor den Schooldag. „De Reformatie” en vele andere bladen plaatsten nimmer één opwekking om toch vooral naar „Kampen” te komen. Indien aan één voorwaarde moet worden voldaan om een goeden, een écht-Geestelijken schooldag te mogen verwachten en te kunnen beleven dan is het wel aan deze, dat iedere neiging, iedere poging om toch vooral iets groots en indrukwekkends te organiseren en te beleven in de kiem moet worden gesmoord. Alle geforceerdheid en opschroeverij en wereldgeijkvormigheid is doodelijk gevaarlijk in de wereld van de kerk.

Maar hoe meer eind September in het zicht kwam des te duidelijker bleek, dat de drom bezoekers inderdaad nog groter zou worden dan het vorige jaar. Uit kerkhodes en door particuliere correspondentie merkte je, dat overal autobustochten werden voorbereid en al heel gauw kwamen de eerste verzoeken om „logies” binnen.

Terwijl het nu zekerheid werd, dat er meer vergaderruimte dan ooit beschikbaar moest zijn, kwam tegenslag na tegenslag de voorbereiding van 25 September moeilijker maken. Als een donderslag uit een helderen hemel kwam eerst het bericht, dat de Broerekerk, waaraan we sinds 1946 zulke dierbare herinneringen hadden, niet meer beschikbaar was. Wat toen? De commissie legde beslag op de beide vergaderzalen die Kampen rijk is: de Geheerzaal en de Buiten-Sociëteit. Maar daarin konden in totaal slechts een 900 mensen geborgen worden. En wat betekenen die op de groote massa? Wat is er toen gedelibereerd en gezocht. Er is aan gedacht een „deel” van den Schooldag in Zwolle te houden. Maar kan men een Schooldag eigenlijk wel splijten? En kan dat echt: een Schooldag houden buiten Kampen?

En toen, eindelijk, negen dagen voor het licht van den Schooldag rijzen zou, viel 't besluit: we huren een tent. Maar ook dit bleek makkelijk gezegd dan gedaan. Alle beschikbare groote tenten waren in gebruik op verschillende tentoonstellingen. Alleen in Leeuwarden stonden er 21. Als broeder A. van uit Haarlem niet geholpen had en heel het land had doorzocht, zou op 25 September waarschijnlijk geen tent zijn gespannen in Kampen. Maar nu, precies zes dagen voor den grooten dag, kwam het bericht: de tent komt, en een gróóte! Zes en twintig meter breed en acht en veertig meter lang, en er kunnen wel tweeduizend mensen in! Maar toen we de tent eindelijk „hadden”, wisten we óók, dat ze al weer te klein zou zijn. En daarom werd het forsche besluit genomen om én in de Nieuwe Kerk én in de tent in totaal vier vergaderingen te houden met elk éen programma voor de morgen- en de middagvergaderingen.

Wat is er voor dit alles en nog veel meer geploeterd en gezwoegd. Met groote dankbaarheid noemen we de namen van de broeders Bos, De Jong en Scheltens, die bergen werk hebben verzet. Wie er niet mee annex is kan niet vermoeden wat voor arbeid aan een goede organisatie van zó'n dag is verbonden. Denk U alleen maar eens in dat van de circa negen honderd gasten, die door de leden van de Kamper gemeente geherbergd waren en meer dan de helft door dit trio onder dak is gebracht.

Zoo kwam de enorme voorbereiding tot stand. De politie werkte prachtig mee. Studenten liepen overal en deden van alles. De Rijnsburgers kwamen met een nog veel vollere auto met bloemen. Wat hebben ze kerk en tent en school schitterend versierd!

De „dag”, de groote dag kon beginnen.

Kerk en tent wachtten.

